

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 77/09-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I vo veciach jej návrhov podaných 26. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 16060/08 - Rvp 16796/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 16060/08.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. júla 2008 doručených ďalších 737 sťažností obchodnej spoločnosti L., a. s., B. (ďalej len

„sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., v ktorých namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) vo veciach jej návrhov podaných 26. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovateľka doručila prostredníctvom kuriéra 26. júla 2006 okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov (ďalej aj „návrhy“), ktorými sa domáhala voči konkrétne označeným dlžníkom zaplataenia finančných pohľadávok. Návrhy na vydanie platobných rozkazov boli podané podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd od doručenia podaní nevykonal v týchto veciach žiadny procesný úkon, čoho dôkazom má byť aj skutočnosť, že do podania sťažností ústavnému súdu nebola sťažovateľka vyzvaná ani na zaplataenie súdneho poplatku. Okresný súd je vo veciach jej návrhov absolútne nečinný.

Podľa názoru sťažovateľky nie sú konania z hľadiska právnej a skutkovej stránky zložité, ide o spory o zaplataenie relatívne nízkych peňažných pohľadávok osvedčených listinami, ktoré navrhla rozhodnúť v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu. Sťažovateľka je podľa svojho tvrdenia v konaní aktívna a svojím správaním neprispela k prietahom.

Sťažnosť ústavnému súdu sťažovateľka podala bez využitia postupu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov vzhľadom na to, že príkaz konať v týchto veciach podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku už ústavný súd uložil okresnému súdu v náleze sp. zn. II. ÚS 93/08 z 24. júna 2008, ktorým rozhodol, že neprijatím podania sťažovateľky

z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V sťažnostiach podaných ústavnému súdu sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (663,88 €) v každej z uvedených vecí [spolu v sume 14 740 000 Sk (489 279,56 €)], ako aj úhradu trov konania.

K podaným sťažnostiam sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril okresný súd prostredníctvom svojho predsedu, ktorý v stanovisku sp. zn. Spr 2/08 z 3. decembra 2008 uviedol: *„Dňa 31. 3. 2006 sťažovateľ doručil tunajšiemu súdu na elektronickom nosiči (DVD) žaloby na vydanie platobného rozkazu. Tieto žaloby Okresný súd Košice I prijal, avšak k načítaniu údajov na elektronických nosičoch pre technickú nemožnosť došlo až v decembri 2007.*

Dňa 29. 1. 2008 boli sťažovateľovi doručované výzvy na zaplatenie súdnych poplatkov.

Sťažovateľ súdne poplatky v prevažnej väčšine vecí zaplatil dňa 6. 2. 2008.

Okresný súd Košice I zistil, že na Okresnom súde Bratislava I sa vedie konanie pod sp. zn. 7 C 144/2006 vo veci žalobcu Slovenský rozhlas, proti žalovanému L., a. s., o určenie neplatnosti zmlúv. Toto konanie ešte nie je právoplatne skončené.

V konaní 7 C 144/2006 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodovanie Okresného súdu Košice I v predmetných žalobách, preto súd predmetné konanie prerušil podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.

Proti týmto rozhodnutiam podal sťažovateľ odvolanie. Spisy sú postupne predkladané na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.“

V doplnenom vyjadrení okresného súdu sp. zn. Spr. 2/2008 z 12. februára 2009 sa uvádza: *„Dňa 31. 3. 2006 bola súdu doručená písomnosť zo dňa 30. 3. 2006 označená ako*

sprievodný list k návrhu od JUDr. M. P. ako splnomocneného zástupcu spoločnosti L., a. s. V tomto podaní oznamuje, že k nemu pripojil 3 ks DVD nosičov obsahujúce žaloby na vydanie platobných rozkazov, ktoré sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom...

Prípisom zo dňa 4. 4. 2006, ktorý bol adresovaný JUDr. M. P. boli mu vrátené všetky 3 kusy DVD nosičov...

JUDr. M. P. opätovne prípisom zo dňa 24. 7. 2006 zaslal súdu 2 kusy DVD nosičov s názvami OS110_KOSICE_I_001, OS110_KOSICE_I_002. Tento sprievodný list aj s DVD nosičmi bol súdu doručený 26. 7. 2006 (viď príloha č. 6).

Okresný súd Košice I prípisom zo dňa 2. 8. 2006 vrátil JUDr. M. P. vyššie uvedené 2 kusy DVD nosičov, pričom tento prípis prevzal JUDr. P. 7. 8. 2006.

Dňa 19. 10. 2006 bol súdu doručený sprievodný list k návrhu ako aj 3 kusy DVD nosičov, čo vyplýva z poznámky na podacom razítku (viď príloha č. 7).

Spoločnosť L., a. s. prípisom zo dňa 20. 10. 2008, ktorý bol súdu doručený 5. 11. 2008, oznámila, že vydané DVD nosiče budú predložené Európskemu súdu pre ľudské práva v Štrasburgu a z tohto dôvodu nebudú v držbe spoločnosti (viď príloha č. 8).

Dňa 9. 1. 2008 bola súdu doručená sťažnosť žalobcu L., a. s. na postup súdu v 1470 konaniach, ktoré boli súdu doručené na DVD nosičoch podpísaných zaručeným elektronickým podpisom...

Prípisom zo dňa 7. 2. 2008 bolo sťažovateľovi oznámené, že z objektívnych dôvodov k načítaniu údajov na elektronických nosičoch došlo až v decembri 2007 s tým, že dňa 29. 1. 2008 boli v predmetných konaniach doručené výzvy na zaplatenie súdneho poplatku. Tento prípis obdržal sťažovateľ 18. 2. 2008 (viď príloha č. 10).

Všetky návrhy na všetkých DVD nosičoch predložených tunajšiemu súdu boli vytlačené a zapísané v decembri 2007.“

Právny zástupca sťažovateľky podaním zo 17. februára 2009 predložil ústavnému súdu znalecký posudok a uviedol: „Označený znalecký posudok spoľahlivo dokazuje fakt, že sťažovateľ nemôže vyhotoviť kópie DVD nosičov obsahujúcich v elektronickej forme návrhy na začatie občianskych súdnych konaní. Ak sťažovateľ nedisponuje originálnym DVD nosičom, nemôže všeobecnému súdu poskytnúť na ňom obsiahnuté návrhy na začatie občianskeho súdneho konania podané v rozhodnom čase (31. 03. 2006, 24. 07. 2006

a 19. 10. 2006). Originálne DVD nosiče sú fundamentálnou súčasťou súboru dôkazov, ktoré dokladajú protiprávne a ústavne nesúladne aspekty v konaní a rozhodovaní štátnych orgánov Slovenskej republiky spôsobujúce výrazné a intenzitou významné zásahy do našich základných práv. Sťažovateľ je vinou série nesprávnych úradných postupov a rozhodnutí nútená v rámci ochrany týchto legitímnych práv žiadať o nápravu pred medzinárodným súdom v Štrasburgu (vzhľadom na plynutie lehôt nie je možné zo strany poškodenej spoločnosti s podaním sťažností meškať). Sťažovateľ viackrát zdôraznil (a to nie len v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky), že DVD nosiče a nich obsiahnuté návrhy sú z pohľadu informačných technológií využívaných pri aplikácii zaručeného elektronického podpisu v administratívnom styku jedinečné. Nie je ich možné replikovať. Žiadame, aby na fakty obsiahnuté v znaleckom posudku súd prihliadal pri posudzovaní obrany porušovateľa.“

Zo spisu ústavného súdu vedeného pod sp. zn. II. ÚS 93/08 vyplýva, že sťažovateľka predložila ústavnému súdu v prílohe podania z 26. októbra 2006 doručeného 27. októbra 2006 DVD nosiče s návrhmi, ktoré podala okresnému súdu 31. marca 2006 a 26. júla 2006. Zástupca sťažovateľky prevzal 14. októbra 2008 na ústavnom súde 5 kusov DVD nosičov, ktoré boli pripojené ako dôkaz k označenému konaniu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II. 1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, v súlade s citovaným ustanovením § 31a uvedeného zákona je však možné v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 16060/08 - Rvp 16796/08 a z toho vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

II. 2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažností a zo spisu ústavného súdu v predchádzajúcej sťažovateľkinej veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 93/08 vyplýva, že návrhy sťažovateľky boli okresnému súdu doručené kuriérom 26. júla 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd vrátil v prílohe listu z 2. augusta 2006 sťažovateľke jej podanie (2 kusy DVD nosičov, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) späť.

Z dôvodu neprijatia návrhov okresným súdom sa sťažovateľka v záujme ochrany svojich práv obrátila sťažnosťou zo 4. októbra 2006 na ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. II. ÚS 93/08 z 24. júna 2008 rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s neprijatím uvedených návrhov urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a prikázal okresnému súdu v týchto veciach konať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia ústavný súd vyslovil: „... V súlade s týmto príkazom bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať podaním sťažovateľky z 24. júna 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou, a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania.“ Citovaný právny názor je pre okresný súd záväzný (§ 56 zákona o ústavnom súde).

Okresný súd o návrhoch sťažovateľky dosiaľ nemohol konať, pretože sťažovateľka mu nepredložila DVD nosiče, na ktorých sú zapísané jej návrhy pôvodne podané okresnému súdu 26. júla 2006. Sťažovateľka listom z 20. októbra 2008 okresnému súdu oznámila, že bude iniciovať konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva, ktorému predloží tieto DVD nosiče ako dôkazy, a preto uvedené DVD nosiče „do končenia konania pred týmto súdom nebudú v držbe našej spoločnosti“.

Sťažnosti na prieťahy v konaní proti okresnému súdu doručené ústavnému súdu 15. júla 2008 sa týkajú identických návrhov. Sťažovateľka namieta porušenie síce inej súčasti základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, avšak na základe tých istých podstatných skutkových a právnych okolností vo vzťahu k tomu istému orgánu verejnej moci. Zachovaná je identita namietaného zásahu do jej základných práv - namietaná nečinnosť okresného súdu v konaniach o návrhoch urobených formou elektronického podania, ktoré okresný súd odmietol prijať s poukazom na administratívno-technickú nespôsobilosť. Sťažovateľka v tomto prípade iba zvyrazňuje druhý - časový aspekt namietaného zásahu do jej základných práv, domáhajúc sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

Namietaná nečinnosť okresného súdu v konaní v období od 26. júla 2006 do decembra 2007 (zriadenie elektronickej podateľne) je nevyhnutným dôsledkom (sprievodným javom) toho, že okresný súd odmietol prijať ňou doručené elektronické podania s tým, že nedisponuje potrebnými technickými prostriedkami. Vo vzťahu k tomuto zásahu však sťažovateľka v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 93/08 už dosiahla nápravu (nálezom z 24. júna 2008) v podobe uznania (vyslovenia) porušenia jej práv ústavným súdom a v podobe príkazu ústavného súdu adresovaného okresnému súdu, aby o jej návrhoch konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prirodzene, vrátane § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá).

Označené opatrenia na nápravu porušenia ústavnosti v sťažovateľkinej veci možno vzhľadom na okolnosti daného prípadu považovať za primerané a dostatočné. Pokiaľ sťažovateľka žiada v nových sťažnostiach (ktoré sú predmetom tohto konania) kompenzáciu formou priznania primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na uplynuvšiu dobu nečinnosti okresného súdu argumentujúc, že nápravu porušenia jej práv nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením a obdobie, počas ktorého trvajú predmetné konania pre ňu znamená „... výrazné obmedzenie... vlastníckych práv...“ a problémy v podnikateľskej činnosti, považuje ústavný súd sťažnosti za zjavne neopodstatnené.

V posudzovaných konaniach bolo potrebné prihliadnuť na podstatnú skutočnosť, a to, že sťažovateľka návrhmi na vydanie platobného rozkazu vymáhala pohľadávky, t. j. majetkové práva, vo vzťahu ku ktorým nebola originálnym nadobúdateľom. Tieto pohľadávky jej boli postúpené Slovenským rozhlasom. V relevantnom období sa Slovenský rozhlas v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006 žalobou proti sťažovateľke domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých malo k postúpeniu uvedených pohľadávok dojsť, t. j. absolútnej neplatnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj určenia neplatnosti ďalších súvisiacich (tzv. realizačných) zmlúv uzatvorených so sťažovateľkou. Výsledok tohto konania mal v tom čase zásadný význam pre rozhodnutie okresného súdu vo veciach sťažovateľkou uplatňovaných pohľadávok, pretože sa v ňom riešila otázka jej vecnej aktívnej legitimácie týkajúcej sa týchto pohľadávok vymáhaných na základe elektronických podaní. Slovenský rozhlas podal Okresnému súdu Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti uvedených zmlúv 12. októbra 2006. Túto skutočnosť Slovenský rozhlas oznámil listom jeho generálnej riaditeľky zo 7. novembra 2006 všetkým (v tom čase 45) okresným súdom Slovenskej republiky, pričom zároveň navrhol prerušenie konaní o návrhoch sťažovateľky. Okresný súd v nadväznosti na túto skutočnosť konanie o predmetných žalobách podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP prerušil, pretože v konaní sp. zn. 7 C 144/2006 sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie v predmetných žalobách.

Bezprostrednou príčinnou pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv preto nebola namietaná nečinnosť okresného súdu

vo veciach jej elektronických podaní v období od 24. júla 2006, ale skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006, v ktorom sa riešila predbežná otázka dôležitá pre rozhodnutie v sťažovateľkiných veciach a ktoré začalo 12. októbra 2006, krátko po podaní návrhov sťažovateľky, nebolo do konca roka 2007 právoplatne skončené. Podľa oznámenia sťažovateľky z 2. februára 2009 Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4 Co 292/08 z 19. januára 2009 na návrh žalobcu (Slovenského rozhlasu) zastavil odvolacie konanie.

Existencia označeného sporu, ktorý sa riešil pred Okresným súdom Bratislava I, zároveň relativizovala sťažovateľkino tvrdenie o obmedzení jej vlastníckych práv v dôsledku neskončenia konaní vedených na základe návrhov podaných elektronickou formou, keďže do decembra 2008, keď sa sťažovateľka a Slovenský rozhlas mimosúdne dohodli o ukončení súdnych sporov, nebolo zrejmé, či ňou uplatnené pohľadávky patria do jej majetku. Sťažnosť sťažovateľky však bola doručená ústavnému súdu ešte pred ukončením tohto súdneho sporu.

Náprava porušenia ústavnosti, ktorú sťažovateľka dosiahla, spočívajúca vo výroku nálezu č. k. II. ÚS 93/08-122 z 24. júna 2008 o porušení jej práv zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru a výrok, ktorým ústavný súd prikázal okresnému súdu v predmetných veciach konať v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, je v danej fáze konaní primeraná a dostatočná. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy má predstavovať náhradu (kompenzáciu) nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením základných práv zo strany orgánov verejnej moci v prípadoch, keď je to nevyhnutné na dovŕšenie ochrany porušeného základného práva, nie kompenzáciu rizík vyplývajúcich z povahy „podnikateľského zámeru“ obchodnej spoločnosti. Primerané finančné zadosťučinenie taktiež nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody (I. ÚS 59/02).

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podania doručeného mu 26. júla 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na príjem podaní podaných elektronickými prostriedkami bola v jednotlivých konaniach, v dôsledku

nemožnosti realizácie práva sťažovateľky podať návrh jedným zo spôsobov ustanovených zákonom, okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Sťažovateľka dosiaľ nepredložila okresnému súdu DVD nosiče s návrhmi pôvodne podanými 26. júla 2006 s tým, že tieto musí predložiť Európskemu súdu pre ľudské práva ako dôkazový materiál k svojej sťažnosti. Zároveň sťažovateľka ústavnému súdu oznámila, že nemožno ani vyhotoviť kópie týchto DVD nosičov. Z dokumentácie v spise vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 93/08 však ústavný súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 93/08 sťažovateľka 27. októbra 2006 doručila ústavnému súdu doplnenie sťažnosti, v prílohe ktorého predložila 3 ks DVD nosičov, ktoré podala okresnému súdu 31. marca 2006 a 2 ks DVD nosičov, ktoré podala okresnému súdu 24. júla 2006. Z vyjadrenia okresného súdu sp. zn. Spr 2/2008 z 12. februára 2009 a jeho prílohy (sprievodného listu k návrhu z 11. októbra 2006) vyplýva, že sťažovateľka predložila 19. októbra 2006 okresnému súdu opätovne 3 ks DVD nosičov, ktoré predložila pôvodne 31. marca 2006 a ktoré jej okresný súd prípisom zo 4. apríla 2006 vrátil. Z týchto skutočností je zrejmé, že sťažovateľka predložila 3 ks DVD nosičov s návrhmi pôvodne podanými 31. marca 2006 v rovnakom čase okresnému súdu (19. októbra 2006) aj ústavnému súdu (27. októbra 2006). Okresný súd si predmetné návrhy ponechal a začal v týchto veciach konať v decembri 2007. Ústavný súd predmetné DVD nosiče (5 ks) vrátil sťažovateľke 14. októbra 2008. Na základe týchto zistení ústavný súd nepovažuje za relevantné tvrdenie sťažovateľky o nemožnosti predložiť okresnému súdu DVD nosiče pôvodne podané 26. júla 2006.

Z vyjadrení sťažovateľky v tejto veci je zrejmé, že sťažovateľka nie je ochotná predmetné DVD nosiče doručiť okresnému súdu. Pritom sama sťažovateľka si musí byť vedomá skutočnosti, že neposkytnutie uvedených DVD nosičov, ktoré obsahujú jej návrhy zaznamenané v elektronickej podobe, bráni ďalšiemu postupu okresného súdu v uvedených veciach.

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie ochrany svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach

spôsobilý akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu. Neposkytnutie súčinnosti sťažovateľkou spočívajúcej v nepredložení DVD nosičov vedie k spochybneniu jej skutočného záujmu ako účastníčky konania o ochranu jej práv v konaní pred súdom a zároveň aj o dosiahnutie účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu jej právnej neistoty. Navyše takýto postoj sťažovateľky nesignalizuje jej naozajstný záujem na reálnom vytvorení podmienok na vyriešenie jej sporu, čo bolo v jej možnostiach. Neposkytnutím primeranej súčinnosti sama sťažovateľka svojím správaním prispela k vzniknutej situácii. Argument sťažovateľky, podľa ktorého DVD nosiče nemôže predložiť, pretože ich musí poskytnúť ako dôkaz v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva, nemá podľa názoru ústavného súdu, aj vzhľadom na už uvedené skutočnosti, potrebnú relevanciu.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnosti existuje objektívna prekážka, pre ktorú okresný súd nemôže v uvedených veciach ďalej konať. Táto prekážka môže byť odstránená len súčinnosťou sťažovateľky, ktorá ju však okresnému súdu bez relevantného dôvodu nie je ochotná poskytnúť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na dĺžku konania dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že nečinnosť okresného súdu vo veciach sťažovateľky nedosiahla takú intenzitu, aby mohla mať za následok porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2009